

به نام خدا

سفر به کهکشان ها

پیمان رحیمی قره میر شاملو

تصویرگران: عاطفه عباسی، آذین آزاددرخت

سرشناسه: رحیمی قره میر شاملو، پیمان، ۱۳۶۱
عنوان و نام پدید آورنده:

سفر به کهکشان ها / پیمان رحیمی قره میر شاملو

تصویرگران: عاطفه عباسی، آذین آزاددرخت

مشخصات نشر: بوشهر: یاشیل ألما ۱۳۹۸

مشخصات ظاهری: ۹۶ ص خشتی بزرگ

شابک: ۳ - ۹۹۳۷۰۱ - ۶۲۲ - ۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: گروه سنی: ج

موضوع: داستان های علمی Science Fiction

داستان های تخیلی Fantastic Fiction

کیهان شناسی Cosmology

شناسه افزوده: عباسی، عاطفه، ۱۳۶۴، تصویرگر

شناسه افزوده: آزاددرخت، آذین، ۱۳۶۶، تصویرگر

رده بندی دیویی: ۵۰۰ دا

شماره کتابشناسی ملی: ۶۰۷۰۳۹۶

قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

تلفن: ۱۱۸۷۷

ایمیل: Yashilalma1393@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۷۷۱۹۵۶۹۷

آدرس: بوشهر بلوار شهید یاسینی کوچه مهر ۱۷

چاپ: ۱۳۹۸

مقدمه

جهان آنقدر وسیع و گسترده است که ذهن انسان نمی تواند عظمت حقیقی آن را درک کند . شاید بزرگی یک درخت یا یک ساختمان برای ما جالب باشد ، اما زمانی که ذهن به فراتر از این ابعاد می اندیشد قدرت تحلیل و توانایی درک خود از " کل هستی " را از دست می دهد . منظومه شمسی ما با تمام وسعت خود ، مجموعه ی کوچکی در دل کهکشان راه شیری است . و راه شیری با میلیاردها ستاره و سیاره ، تنها یکی از میلیاردها کهکشان شناخته شده در جهان می باشد . در واقع اگر با هواپیمای سریع ترین فضا پیمای حال حاضر ، به کره ماه سفر کنیم ، به اندازه ۳ روز مسافت است . اگر بخواهیم با همان فضا پیمای مریخ برویم هفت ماه طول می کشد . تا سیاره پروکسیما قنطورس ۸۱ هزار سال و تا سیاره ی کپلر ۲۶ میلیون سال زمان سپری می شود و اگر بخواهیم تا مرکز کهکشان راه شیری با جدید ترین فضا پیمای ساخت بشر سفر کنیم ۴۸۰ میلیون سال زمان نیاز داریم !!!

در واقع کهکشان ما با ۱۰۰ هزار سال نوری طول ، در برابر جهان شناخته شده با علم کنونی ، مثال ذره در برابر خورشید است .

این در حالی است که کهکشان ۱۰۱۱۰۱۰۰ بزرگترین کهکشان کشف شده تاکنون است و سن این کهکشان به زمان خلقت جهان برمیگردد ؛ یعنی حدود سیزده میلیارد سال پیش !! این کهکشان ، بیش از "یکصد تریلیون" ستاره همچون خورشید دارد و طولش به شش ~~میلیون~~ ~~میلیون~~

میلیون سال نوری میرسد و یک میلیارد و هفتصد میلیون سال نوری از زمین فاصله دارد .
 این معلومات ما از دنیای پیرامون، یافته های علمی دانشمندان در عصر حاضر است . علم
 ستاره شناسی قدیم نیز که بر پایه "رمل" و "اسطرلاب" استوار بود ، از چنان دقتی برخوردار
 بوده است که ؛ نوشته های منجمان و ستاره شناسان ایرانی در قرون گذشته ، امروزه از منابع
 معتبر مورد استفاده دانشمندان و دانشجویان دانشگاه های بزرگ دنیا می باشد . چنانچه ؛ شاه
 نعمت الله ولی که از شاعران و منجمان بزرگ ایرانی بوده است ، در حدود هفتصد سال پیش
 (۱۳۳۰-۱۴۳۱ میلادی) در یک بیت شعر سیارات منظومه شمسی را به دقت بیان کرده است .

چون زحل ، پس مشتری مریخ و آنگه آفتاب / باز زهره با عطارد ، ماه خوش سیما بود
 که در اینجا شاعر ، ترتیب زحل ، مشتری ، مریخ ، زمین (سیاره آفتاب) ، زهره و عطارد را به
 درستی اشاره کرده است .

حال ؛ ما بعنوان آموزگار باید از شیوه های سنتی کلاس داری و تدریس به سرعت فاصله گرفته
 و بتوانیم همگام با علم روز بشری و نیازهای علمی دانش آموزان ، با به کار گیری شیوه های
 نوین آموزشی ، این قبیل مطالب را به دانش آموزان تفهیم کنیم ... یک آموزگار ، علاوه بر
 داشتن مهارت در کلاس داری و تسلط بر موضوعات درسی دانش بشری ، باید بتواند ارتباط عاطفی
 قوی با دانش آموز برقرار کرده و با شور و شوق تدریس کند تا همه عاشق یادگیری
 شوند .

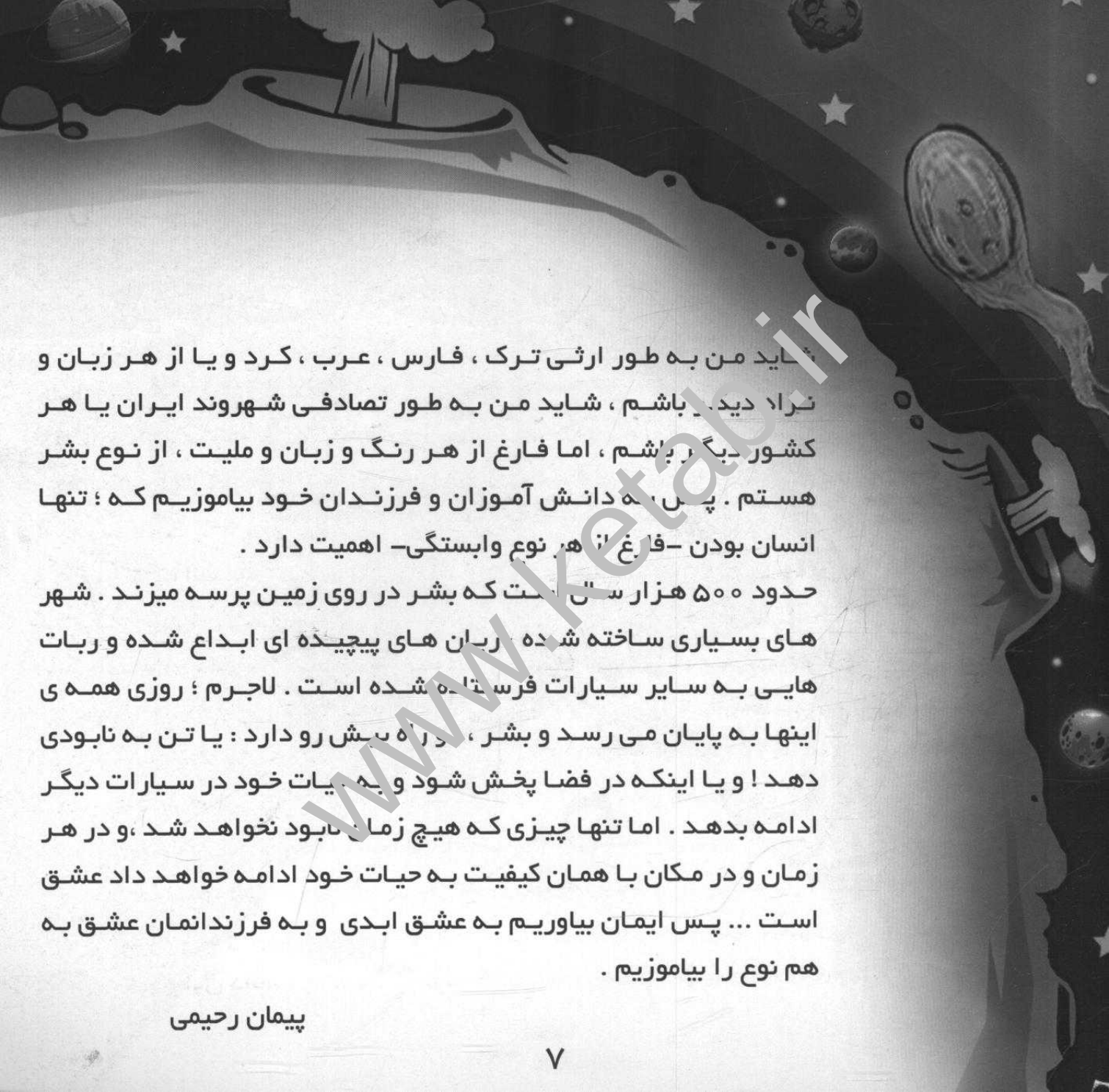
کتاب حاضر که مجموعه نوشته های دانش آموزان بوشهری ، در پایه چهارم ابتدایی بوده و
 من آنها را گردآوری کرده و در قالب یک کتاب ارائه نمودم ، تماما نوشته های دانش آموزانم
 در "زنگ انشاء" در پایه چهارم ابتدایی می باشد .

کتاب حاضر ، دومین تجربه دانش آموزان من بوده و اولین کتاب ، تحت عنوان "مروارید قدرت" در
 سال ۹۶ با تیراژ ۱۰۰۰ نسخه توسط انتشارات یاشیل آکما منتشر شد .

من برای تقویت مهارت دانش آموزان در انشاء نویسی
پیشنهاد نوشتن یک داستان علمی تخیلی را به آنها دادم .

یک جاندار تک سلولی بنام "پلانگتون" که موجودی خیالی بوده و میلیون ها سال نوری دورتر از زمین ، در کهکشان اندرومیدا ، تک و تنها بر روی سیاره ای کوچک بنام ۴۵۰۷ زندگی میکند ، به دنبال یافتن پاسخ سوالاتی که برای او پیش آمده ، شروع به سفر در میان کهکشان ها میکند و نهایتاً به زمین میرسد که سراسر پوشیده از آب است ! و ...

دانش آموزان در طول سال تحصالی ، هر هفته در زنگ درس انشاء داستان خیالی خود را تکمیل میکردند و پلانگتون قصه را در دنیا به پیش می بردند ! و همزمان با مقولاتی از قبیل ؛ کهکشان ، منظومه ، ستارگان و سیارات ، سایر اجرام کیهانی و دانستنی های علمی آشنا می شدند ... بسیار جالب بود که با این روش تدریس درس انشاء ، دروس علوم تجربی ، جغرافیا و ... نیز تحت الشعاع قرار گرفته و دانش آموزان در مبحثی از دروس دیگر را نیز به داستان خیالی خودشان ربط داده و بهتر و سریعتر درس را یاد می گرفتند . در واقع ؛ این نحوه تدریس درس انشاء در دبستان ، تلفیقی از تدریس ادبیات فارسی به طور اعم و درس انشاء مخصوصاً علوم تجربی ، جغرافیا ، کیهان شناسی و ستاره شناسی و فراتر از همه ی اینها ؛ انسان شناسی بود . انسان شناسی از این رو که ؛ وقتی ذهن دانش آموزان را با معلومات علمی درگیر میسازیم ، آن هم معلوماتی که خود ، در تعامل با هم و در همکاری متقابل کسب میکنند ، هر گونه تعصبات کورکورانه را از آنها دور میسازیم . زیرا زمانی که متعصبانه با موضوعات مختلف برخورد میکنیم ، شاید خود از حرف هایمان مطمئن باشیم ! اما این کاملاً احمقانه است ... زمانی که عاقلانه و در تعامل با گروه و اجتماع اندیشه میکنیم ، به شک می افتیم و این شک کردن ، قدم اول دانستن است . و این قبیل امور مهم است که ما معلمان باید به دانش آموزان یاد دهیم .

شاید من به طور ارثی ترک ، فارس ، عرب ، کرد و یا از هر زبان و
ترا دیدم باشم ، شاید من به طور تصادفی شهروند ایران یا هر
کشور دیگر باشم ، اما فارغ از هر رنگ و زبان و ملیت ، از نوع بشر
هستم . پس به دانش آموزان و فرزندان خود بیاموزیم که ؛ تنها
انسان بودن - فارغ از هر نوع وابستگی- اهمیت دارد .

حدود ۵۰۰ هزار سال است که بشر در روی زمین پرسه میزند . شهر
های بسیاری ساخته شده ، زبان های پیچیده ای ابداع شده و ربات
هایی به سایر سیارات فرستاده شده است . لاجرم ؛ روزی همه ی
اینها به پایان می رسد و بشر ، در راه پیش رو دارد ؛ یا تن به نابودی
دهد ! و یا اینکه در فضا پخش شود و به سیارات دیگر
ادامه بدهد . اما تنها چیزی که هیچ زمان نابود نخواهد شد ، و در هر
زمان و در مکان با همان کیفیت به حیات خود ادامه خواهد داد عشق
است ... پس ایمان بیاوریم به عشق ابدی و به فرزندانمان عشق به
هم نوع را بیاموزیم .